

Editorial

Od samého počátku nové existence brněnsko-olomouckého teatrologického pololetníku *Theatralia* bylo jasné, že se v něm co nejdříve začneme zabývat teorií divadla. Výsledky našeho usilování máte možnost posoudit nyní, ve druhém čísle druhého ročníku.

Redakční diskuse přinesly přehršle zanedbaných a nezpracovaných teoretických námětů, osobností, pozapomenutých textů, jež vyžadují dnešní komentář (namátkou divadelní myšlení z okruhu Pražského lingvistického kroužku, koncepce paralelní či protikladné, ediční praxe a recepce divadelního strukturalismu po roce 1945 atp.). Ovšem mnoho témat, která jsme zamýšleli představit, si vyžaduje dlouhodobější výzkum, vzhledem k tomu, že v některých oblastech věru není oč se opřít. Nyní předkládáme první průhledy do problematiky teoretického myšlení v Čechách, první sondy a otevření celého pole nabízejících se otázek, na které hodláme průběžně navazovat i nadále.

Studie čísla v sekci YORICK i dva dokumenty v ARCHIVu se soustředily na několik vzájemně provázaných témat: osobnost a vliv Otakara Zicha, strukturalisticky orientované myšlení o divadle a nakonec teorie Iva Osolobě. V oddíle SPEKTRUM pak detailní rozbor jednoho překladu *Macbetha* předznamenává dalšího ze zamýšlených YORICKŮ vyhrazeného českým shakespearovským překladatelům. Teoretické myšlení jsme pozitivně diskriminovali i v bloku ORIENTACE, do jehož čela stavíme recenzi na monotematické (teatrologicko-teoretické) číslo časopisu *Semiotica* (2008) a několik *Úvodů do...* de facto teorie oboru.

Jako protiváhu „šedivé“ teorii, kterou doufám v podání autorů shledáte stejně barvitou jako divadelní praxi, stavíme v sekci SONDY miniportrét režiséra a dramatika Martina Františáka (čimž pokračujeme ve volném cyklu o mladých, nadějných, moravských...) a dvě YORICZKOVSKÉ studie o scénografii.

David Drozd